EVC-ÂRÂ ŞARKI MEVLÂNÂ ÇAĞRISI CINUÇEN TANRIKORUR Agir aksak bir de niz var Sev gi miz den -le gel köz sengünes ten ah - köz - le gel (-SAZ - ah - -köz - - le gel (-SAZ aş ka düş - tük . .) Öm rü son SUZ söz - le gel müş gül sü zül -(-1- SAZ - -) Biz yü rek - ten per de len mez dük . kugör uf - - lümüz (- SAZ müz ah gön bir de met - sun den - -) Tov be ler çek dönde ger Curama dik - (-SAZ -) Gel a ney de yan

Sevgimizden bir deniz var, sen güneşten közle gel! Ömrü sonsuz aşka düştük, gül süzülmüş, sözle gel! Biz yürekten ufku gördük, perdelenmez gönlümüz Tövbelerden bir demet sun, dön de gerçek yüzle gel!

Gel, tutuştuk, neyde yandık, gel ateşten desteyiz Her umuttan dalda açtık, her ölümsüz sesteyiz Yurdu candan, derdi candan, ömrü candan besteyiz Ayrı düşmez Dost'a vardık, yol biçimdir, öz'le gel!

(Güfte: Turgut Çelik)

(B.T.:7.1.1988)